

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych na potrzeby ich wykorzystania na internetowym polu eksploatacji na rynku wewnętrznym

COM(2012) 372 final – 2012/0180 (COD)

(2013/C 44/18)

Sprawozdawca: **Jacques LEMERCIER**

Rada, w dniu 10 września 2012 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 11 września 2012 r., postanowiły, zgodnie z art. 50 i 304 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych na potrzeby ich wykorzystania na internetowym polu eksploatacji na rynku wewnętrznym

COM(2012) 372 final – 2012/0180 (COD).

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 4 grudnia 2012 r.

Na 485. sesji plenarnej w dniach 12–13 grudnia 2012 r. (posiedzenie z 12 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 116 głosami – 1 osoba wstrzymała się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES aprobuje i popiera wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie administrowania organizacjami zbiorowego zarządzania prawami cyfrowymi i w sprawie udzielania licencji wieloterytorialnych w odniesieniu do utworów muzycznych na jednolitym rynku.

1.2 Komitet jest zdania, że wybór zakresu stosowania jest słuszny ze względu na znaczenie utworów muzycznych na rynkach internetowych treści kulturowych i umożliwi potencjalnie zdobycie wiedzy o transgranicznym sposobie zarządzania prawami, który mógłby następnie zostać wykorzystany jako wzór, albo przynajmniej inspiracja, przy sprzedaży internetowej wszelkich treści multimedialnych oraz książek.

1.3 EKES uwzględnił ocenę skutków⁽¹⁾ oraz reakcje środowisk zawodowych i konsumentów. Podziela on punkt widzenia, zgodnie z którym należy określić jednolite ramy prawne dla organizacji zarządzania i stworzyć pewnego rodzaju europejski paszport licencyjny w odniesieniu do utworów muzycznych w internecie.

1.4 EKES zwraca uwagę na konieczność udzielenia wsparcia organizacjom zbiorowego zarządzania na etapie przejściowym w celu umożliwienia im dostosowania się do tej formy dystrybucji transgranicznej, sprawiającej problemy techniczne i materialne, których Komitet ma świadomość.

1.5 Komitet aprobuje proponowaną podstawę prawną (art. 50–54 TFUE) dotyczącą swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług na rynku wewnętrznym. Jeżeli chodzi o zastosowanie dyrektywy usługowej, należy wziąć pod uwagę, że organizacje zbiorowego zarządzania nie mają charakteru docho-

dowego i posiadają specyficzne cechy, które odróżniają je od przedsiębiorstw.

1.6 Twórcy znajdują się często w sytuacji wielkiej niepewności, gdyż ich sukces jest zawodny, a ich dochód – nieregularny. Organizacje zbiorowego zarządzania mogą im pomóc w rozwoju działalności kulturalnej, wspierając niszowy repertuar i artystów na początku ich kariery. Ze względu na to, że organizacje zbiorowego zarządzania opierają się na zasadzie solidarności, wspierają one twórców w trudnej sytuacji i pomagają w promowaniu nowych talentów. W rzeczywistości przyczyniają się znacznie do rozwoju europejskiej sceny i gospodarki kulturalnej.

2. Wniosek Komisji

2.1 W opinii Komisji obowiązujący wspólnotowy dorobek prawny w zakresie prawa autorskiego ogranicza się do definicji prawa autorskiego i praw pokrewnych, ograniczeń i wyjątków oraz przepisów ich dotyczących.

2.2 Bardzo nieliczne przepisy dyrektywy w sprawie praw autorskich i powiązanych aktów⁽²⁾ odnoszą się do zbiorowego zarządzania prawami, a w żadnym nie ustanawia się ram działania organizacji zbiorowego zarządzania. O ile bezwzględnie obowiązujące standardy w zakresie zarządzania takimi organizacjami i przejrzystości zostały już ustanowione i są nadal dopracowywane, to sytuacja ta wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i decyzji Komisji.

⁽¹⁾ SWD(2012) 204 final (tylko w wersji angielskiej) i SWD(2012) 205 final.

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym; rozmaite akty powiązane – dyrektywy i zalecenia – m.in. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych).

2.3 Prawo różni się jednak w praktyce w poszczególnych państwach członkowskich – różne są zasady dotyczące organizacji zarządzania, a przede wszystkim bardzo różne w stosowaniu i często nie dość przejrzyste są warunki i praktyki dotyczące kontroli nad wykorzystaniem zgromadzonych środków i ich podziałem między podmioty praw. W kilku państwach można było nawet stwierdzić występowanie praktyk graniczących z naruszeniem majątku spółki.

2.4 Celem wniosku jest „wprowadzenie odpowiednich ram prawnych regulujących zbiorowe zarządzanie prawami autorskimi, którymi administrują organizacje zbiorowego zarządzania w imieniu podmiotów praw autorskich, poprzez:

- określenie przepisów zapewniających skuteczniejsze zarządzanie wszystkimi organizacjami zbiorowego zarządzania oraz ich większą przejrzystość, a także
- poprzez promowanie i ułatwianie udzielania przez organizacje zbiorowego zarządzania reprezentujące twórców licencji wieloterytorialnych dotyczących praw autorskich do utworów muzycznych”.

2.5 Tak sformułowane cele można osiągnąć jedynie za pomocą odpowiedniego aktu prawnego przyjętego na szczeblu europejskim (w omawianym przypadku dyrektywy) w poszanowaniu zasad pomocniczości i proporcjonalności.

2.6 EKES popiera cele wniosku i inne przepisy prawa przewidziane dla ich osiągnięcia. Aprobuje też wybraną podstawę prawną dla dyrektywy – art. 50 i 51–54 TFUE – oraz to, że wnioski nie ma żadnego wpływu na budżet.

3. Uwagi ogólne

3.1 EKES wypowiadał się już⁽³⁾ na temat najważniejszych standardów, które powinny zostać ustanowione w wiążącej formie w zakresie zbiorowego zarządzania prawami i działania organizacji zarządzania w celu zapewnienia sprawiedliwego podziału zgromadzonych środków pomiędzy twórców i inne podmioty praw oraz przejrzystego zarządzania, nad którym kontrolę powinni sprawować członkowie organizacji zarządzania oraz niezależny administracyjny lub sądowy organ kontroli księgowej, który powinien publikować okresowe sprawozdanie z działalności poszczególnych organizacji zarządzania, tak jak to się już odbywa w kilku państwach członkowskich.

3.2 Wniosek dotyczący dyrektywy powinien być zgodny z duchem dyrektywy w sprawie praw autorskich, zgodnie z którą wszelka harmonizacja praw autorskich i praw pokrewnych powinna opierać się na wysokim poziomie ochrony. Ochrona tych praw przyczynia się bowiem do utrzymania i rozwijania twórczości, co leży w interesie twórców, wykonawców, producentów, przedsiębiorstw i ogółu odbiorców.

3.3 Wybór rynku utworów muzycznych w przypadku wniosku ustawodawczego można uzasadnić stosunkowo

dużym znaczeniem utworów muzycznych na europejskim rynku w porównaniu z inną ofertą kulturalną, jak również względami technicznymi, ponieważ utwory muzyczne nie wymagają dostosowania oferty pod względem językowym.

3.4 Być może byłoby lepiej przedstawić dwa wnioski dotyczące dyrektywy – jeden o zasięgu ogólnym, dotyczący organizacji zbiorowego zarządzania, i drugi dotyczący licencji wieloterytorialnych na dystrybucję utworów muzycznych w internecie.

3.5 Niemniej jednak EKES może zaakceptować wybór jednej dyrektywy z uwagi na pierwszorzędą rolę organizacji zbiorowego zarządzania w rozpowszechnianiu utworów muzycznych – organizacje te są najlepiej przygotowane do zarządzania licencjami oraz pobierania wynagrodzeń należnych podmiotom praw autorskich i podziału tych wynagrodzeń. Powierzając jednak dobrowolnie zarządzanie swoimi prawami organizacji zbiorowego zarządzania, podmioty praw autorskich powinny zachować możliwość kontroli nad wykorzystaniem tych praw i sprawdzenia, czy zarządzanie finansami jest przejrzyste i sprawiedliwe.

3.6 EKES ocenia, że dobrowolne standardy, jakich życzyłyby sobie organizacje zarządzania, byłyby niewystarczające do zapewnienia twórcom i podmiotom praw pożądanym przez nich otwartym, jasnym i jednolitym zasadom zarządzania. Zasady prawa miękkiego przyczyniłyby się w praktyce do utrzymania różnorodności i nadmiernego znaczenia przepisów terytorialnych, które dominują i powodują rozdrobnienie europejskiego rynku rozpowszechniania treści kulturowych w internecie.

3.7 EKES jest zdania, że dyrektywa stanowi odpowiedni akt, ponieważ ujednolica prawo, umożliwiając jednocześnie państwom członkowskim dostosowanie jej wdrażania z uwzględnieniem sytuacji i specyfiki krajowej.

3.8 Jeżeli chodzi o organizacje zarządzania, EKES popiera w pełni stwierdzenie, zgodnie z którym „organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi we wszystkich sektorach muszą dostosować usługi świadczone na rzecz swoich członków i użytkowników do wymagań w zakresie wydajności, dokładności, przejrzystości i odpowiedzialności”. Wymagania te wpisują się w sposób bardzo naturalny w kontekst Europejskiej agendy cyfrowej i strategii „Europa 2020” „na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” oraz komunikatów Komisji zatytułowanych „Jednolity rynek w obszarze praw własności intelektualnej – Wspieranie kreatywności i innowacji celem zapewnienia wzrostu gospodarczego, atrakcyjnych miejsc pracy oraz wysokiej jakości produktów i usług w Europie” i „Spójne ramy na rzecz wzmocnienia zaufania na jednolitym rynku cyfrowym handlu elektronicznego i usług online”, jak również działań następczych związanych z zieloną księgą dotyczącą dystrybucji utworów audio-wizualnych w internecie w Unii Europejskiej.

(3) Dz.U. C 68 z 6.3.2012, s. 28 i Dz.U. C 318 z 29.10.2011, s. 32.

3.9 „W zaleceniu Komisji 2005/737/WE w sprawie transgranicznego zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi w odniesieniu do legalnych usług muzycznych online zwrócono się do państw członkowskich o upowszechnianie otoczenia regulacyjnego sprzyjającego zarządzaniu prawami autorskimi i prawami pokrewnymi na potrzeby świadczenia legalnych internetowych usług muzycznych oraz o poprawę standardów zarządzania i przejrzystości mających zastosowanie do organizacji zbiorowego zarządzania”.

3.10 Zalecenia nie stanowią jednak bezwzględnie obowiązujących standardów – wniosek dotyczący dyrektywy wypełnia tę lukę.

3.11 Ponadto przedmiotowy wniosek „uzupełnia dyrektywę 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym, której celem jest stworzenie ram prawnych zapewniających swobodę przedsiębiorczości oraz swobodny przepływ usług między państwami członkowskimi. Organizacje zbiorowego zarządzania objęte są zakresem stosowania dyrektywy 2006/123/WE jako dostawcy usług zbiorowego zarządzania”. EKES zastanawia się nad zastosowaniem całej dyrektywy usługowej mutatis mutandi do organizacji zbiorowego zarządzania. Należy bardziej wnikliwie przeanalizować specyfikę tych organizacji, które nie mają charakteru dochodowego.

3.12 Wniosek dotyczący dyrektywy został zatem sporządzony z zachowaniem pełnej spójności z obowiązującym prawem i perspektywami, jakie wyznaczono w programach rozwoju rynku wewnętrznego, a także zgodnie z umowami międzynarodowymi, których stronami są państwa członkowskie. EKES aprobuje w związku z tym proponowane przepisy.

3.13 Podobnie jak Komisja EKES – w pełni zgodnie ze swoimi poprzednimi opiniami – opowiada się za wariantem ram regulujących zarządzanie i przejrzystość, które pozwoliłyby skodyfikować istniejące zasady i zapewniłyby bardziej dopracowany zbiór przepisów dotyczących zarządzania i przejrzystości, dając większe możliwości sprawowania kontroli nad organizacjami zbiorowego zarządzania. Jedynie coroczna ocena zarządzania przeprowadzana zarówno przez ogół członków, jak i przez niezależny organ czy niezależną instytucję może zapewnić przestrzeganie zasad dobrej administracji.

3.14 Niemniej jednak EKES zastanawia się nad tym, czy wiele organizacji zarządzania działających obecnie na terytorium wspólnotowym ma wystarczającą zdolnością techniczną do zapewnienia bezproblemowego zarządzania licencjami wieloterytorialnymi.

3.15 Innym ważnym problemem jest konsolidacja repertuarów; Komisja proponuje wprowadzenie „europejskiego paszportu”, który ułatwiłby znacznie dokonanie tej konsolidacji, a następnie udzielanie licencji. Zabieg ten „zapewniłby określenie wspólnych zasad (...) i stanowiłby źródło konkurencyjnej presji na organizacje zbiorowego zarządzania, skłaniając je do opracowania bardziej wydajnych praktyk licencyjnych”. EKES popiera to podejście.

3.16 Komitet aprobuje też podstawę prawną, jaką stanowią art. 50 TFUE (dawny art. 44 TWE) dotyczący swobody przedsiębiorczości oraz art. 53 (dawny art. 47) i 62 (dawny art. 55) TFUE, z których drugi odsyła do art. 51–54 TFUE dotyczących swobody świadczenia usług.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 Prawo autorskie i prawa pokrewne mają wspierać twórczość artystyczną poprzez zapewnienie sprawiedliwego i proporcjonalnego wynagrodzenia podmiotom tych praw i ich spadkobiercom przez okres wynoszący od 50 do 95 lat w zależności od chronionych praw i ustawodawstw państw członkowskich WIPO. Wynagrodzenie to powinno zapewniać bezpieczeństwo materialne wystarczające do tego, by umożliwić twórcom dalszą pracę. W praktyce zarówno w sektorze muzycznym, jak i w pozostałych sektorach bardzo nieliczni twórcy mogą utrzymywać się z praw, przede wszystkim z powodu nieprzejrzystości, ich zdaniem, działania organizacji zbiorowego zarządzania oraz z powodu kontrolowania produkcji i dystrybucji przez transnarodowe oligopole.

4.2 W rzeczywistości zasadnicza część kwot należnych od użytkowników licencji jest pobierana przez krajowe bądź międzynarodowe organizacje zarządzania prawami, które dokonują redystrybucji tych kwot wśród należących do nich twórców. Redystrybucja odbywa się:

- bądź na podstawie kluczy podziału przyjętych przez daną organizację zbiorowego zarządzania w odniesieniu do należności ryczałtowych, co jest źródłem nieprzejrzystości w działaniu organizacji;
- bądź na podstawie indywidualnych rozliczeń, w sytuacji gdy można ustalić tożsamość podmiotów praw autorskich i zidentyfikować utwory będące przedmiotem licencji (ma to zastosowanie w przypadku rozpowszechniania w internecie, gdy niezbędne kompletne informacje są łatwiej dostępne).

4.3 Niemniej jednak część przypadająca rzeczywiście w udziale podmiotom praw autorskich, np. we Francji, mieści się zazwyczaj w przedziale od 9 do 10 % dochodów sektora muzycznego zarówno w przypadku sprzedaży CD, jak i dystrybucji w internecie, mimo że koszty dystrybucji w internecie są o wiele niższe. Przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją, zwłaszcza duże, otrzymują odpowiednio około 50 % dochodów z dystrybucji poza internetem i ponad 60 % dochodów z dystrybucji w internecie; koszty operacyjne organizacji zbiorowego zarządzania są często bardzo wysokie, a członkostwo w nich pociąga za sobą zobowiązanie do udzielenia danej organizacji wyłączności w odniesieniu do wszystkich utworów. Co więcej, producenci często przerzucają na twórców koszty reklamy i inne, które dodatkowo zmniejszają wysokość wynagrodzenia twórców.

4.4 EKES zauważa, że wniosek dotyczący dyrektywy zaspokaja potrzeby w zakresie harmonizacji na rynku wewnętrznym – dzięki wybranej podstawie prawnej – a jednocześnie spełnia wymogi dotyczące przejrzystości, sprawiedliwości i kontroli nad zarządzaniem formułowane przez podmioty praw autorskich. Spełnia też wymogi dotyczące sprawiedliwego wynagrodzenia członków organizacji zbiorowego zarządzania; zbyt wielu członków ma poczucie, że nigdy niczego nie otrzymują, a niewielka ich liczba przywłaszcza sobie lwią część (*); Komitet zauważa jednak także, że nierówne umowy stosowane przez

(*) http://senat.fr/lc/lc30_mono.html – analiza porównawcza dotycząca organizacji zbiorowego zarządzania w Europie.

dużych wydawców i dystrybutorów sektora muzycznego pozostają w mocy i w dalszym ciągu uniemożliwiają większości twórców i podmiotów praw otrzymywanie sprawiedliwego wynagrodzenia za pracę. W opinii EKES-u wniosek ustawodawczy jest zatem niekompletny i nie wystarcza do zapewnienia rzeczywistej promocji kultury oraz utworów literackich i artystycznych poprzez odpowiednie wynagrodzenie autorów i twórców.

4.5 Wniosek zawiera wreszcie przepisy minimalne, które pozostawiają państwom członkowskim szeroki margines swobody przy transpozycji, umożliwiając im lepsze zaspokajanie potrzeb autorów i twórców oraz skuteczniejszą promocję kultury i jej rozpowszechniania. EKES nie podziela zatem opinii niektórych zgromadzeń ustawodawczych, które oceniają, że wniosek dotyczący dyrektywy jest niezgodny z zasadą pomocniczości, jako nadmiernie normatywny i szczegółowy. Komitet zachęca ponadto Komisję do zastanowienia się nad tym, w jaki sposób zapewnić to, by twórcy mogli rzeczywiście skorzystać na obniżeniu kosztów dystrybucji w przypadku rozpowszechniania utworów muzycznych w internecie w sytuacji, gdy nadwyżkę dochodów przywłaszcza sobie jeden tylko uczestnik rynku, licząc na to, że w ten sposób zrekompensuje sobie spadek dochodów z dystrybucji poza internetem. Poprzez stosowanie nierównych umów i intensywnego lobbingu, zmierzającego do zapewnienia bardzo represyjnych przepisów dotyczących handlu elektronicznego, duże przedsiębiorstwa starają się bowiem utrzymać gospodarkę niedoboru w odniesieniu do internetu, który przecież pozwala na masowe rozpowszechnianie bez ograniczeń przy bardzo niskich kosztach.

4.6 Artyści powinni mieć większą kontrolę nad promocją ich utworów w internecie i dochodami z rozpowszechniania tych utworów. Powinni mieć możliwość bezpośredniej dystrybucji niektórych utworów – bezpłatnie lub za niewielką opłatą – w celu ich promowania; dzięki internetowi pojawiły się nowe źródła finansowania pracy twórców, takie jak możliwość zaapelowania do słuchaczy o sfinansowanie przyszłych produkcji. Dyrektywa powinna zapewnić twórcom większe możliwości, także w zakresie kontroli.

4.7 EKES z zadowoleniem przyjmuje art. 38, w którym wezwano państwa członkowskie do przewidzenia sankcji w celu zapewnienia przestrzegania przepisów przyjętych w ramach transpozycji dyrektywy do prawa krajowego.

4.8 Tytuł II poświęcony jest pierwszemu obszarowi zastosowania dyrektywy, dotyczącemu organizacji i działania wszelkiego rodzaju organizacji zbiorowego zarządzania. Wymogi w zakresie przejrzystości i sprawozdawczości – zagadnień, na które EKES kładzie szczególny nacisk – zostały w zadowalający sposób określone w tytule II rozdział 5 (art. 17–20).

4.9 Wymogi w zakresie przejrzystości zostały ponadto wzmocnione w dodatkowych przepisach. W art. 8, poświęconym konkretnie funkcji nadzorczej, zapewniono członkom organizacji gwarancje prawidłowego zarządzania – EKES popiera przewidziane w tym celu przepisy. Tytuł IV dotyczący sporów (art. 34–40), w tym procedur składania skarg (art. 37), skutecznie uzupełnia przepisy dotyczące działania organizacji zbiorowego zarządzania, umożliwiając ich członkom wniesienie skargi w przypadku, gdy oceniają oni, że dana organizacja niewłaściwie zarządza ich prawami.

4.10 Jeżeli chodzi o niektóre z kryteriów zaproponowanych po to, by niewielkie organizacje zbiorowego zarządzania nie musiały udzielać licencji wieloterytorialnych, EKES stwierdza, że zachodzi ryzyko wystąpienia przypadków koncentracji na rynku, co mogłoby wywołać zakłócenia konkurencji ze szkodą dla mniejszych uczestników rynku, np. pochodzących z niektórych państw o niewielkiej liczbie ludności bądź reprezentujących niektóre mniejszości narodowe, których wkład w kulturę Europy może wymagać przedsięwzięcia szczególnych środków wsparcia w celu zapewnienia ich udziału w europejskim rynku licencji. EKES ocenia, że z powyższych względów związanych z różnorodnością kulturową, zgodnie z art. 107 TFUE, niewielkie organizacje zbiorowego zarządzania w tych państwach powinny mieć możliwość skorzystania ze wsparcia publicznego, aby mogły bezpośrednio podnieść wartość swoich katalogów w skali europejskiej i samodzielnie oferować licencje wieloterytorialne.

4.11 Przepisy przewidziane w celu uniknięcia konfliktów interesów, zapewnienia przejrzystości i skuteczności zarządzania, jak również przekazywania informacji członkom organizacji zbiorowego zarządzania są słuszne, zwłaszcza art. 9, w którym ustanowiono obowiązki osób faktycznie kierujących działalnością organizacji zbiorowego zarządzania.

4.12 Tytuł III (art. 21–33) poświęcony jest europejskim licencjom dotyczącym utworów muzycznych w internecie. W art. 21 („Udzielanie licencji wieloterytorialnych na rynku wewnętrznym”) wprowadzono zasadę skutecznej weryfikacji przestrzegania przepisów tytułu III przeprowadzanej przez właściwe organy (zob. definicja właściwych organów w art. 39).

4.13 Art. 22 („Zdolność przetwarzania licencji wieloterytorialnych”) zawiera główne przepisy drugiego obszaru zastosowania dyrektywy. Organizacje zbiorowego zarządzania właściwe do udzielania licencji wieloterytorialnych muszą mieć wystarczające zdolności do elektronicznego przetwarzania, w wydajny i przejrzysty sposób, danych wymaganych na potrzeby zarządzania tymi licencjami, wystawiania faktur użytkownikom, pobierania wynagrodzeń autorskich oraz podziału kwot należnych podmiotom praw autorskich. EKES aprobeuje szczegółowe wymogi (ust. 2) i ich minimalny charakter, podkreśla jednak trudności praktyczne, jakie pojawiają się przy próbie oceny, czy wymogi te mają charakter rozstrzygający, czy też nie mają takiego charakteru.

4.14 Ustanowienie wymogów wobec organizacji zbiorowego zarządzania jest konieczne. Zgodnie z art. 23 („Przejrzystość informacji na temat wieloterytorialnego repertuaru”) przedmiotowe informacje muszą obejmować „reprezentowane utwory muzyczne, reprezentowane w całości lub części prawa oraz reprezentowane państwa członkowskie”, a w art. 24 („Poprawność informacji na temat wieloterytorialnego repertuaru”) wprowadzono wobec organizacji zbiorowego zarządzania wymóg ustanowienia procedur umożliwiających podmiotom praw autorskich i innym organizacjom zbiorowego zarządzania „zgłaszanie zastrzeżeń odnośnie do treści danych, o których mowa w art. 22 ust. 2, lub do informacji udzielanych zgodnie z art. 23”. EKES ocenia, że organizacja zbiorowego zarządzania musi uznać nieprawidłowości udowodnione w dowolny sposób zgodny z prawem i z należytą starannością dokonać niezbędnych poprawek.

4.15 Spoczywający na organizacji zbiorowego zarządzania wymóg kontrolowania wykorzystania praw przez dostawców, którym organizacja ta udzieliła licencji wieloterytorialnych, zobowiązuje ją do zaoferowania możliwości zgłaszania drogą elektroniczną faktycznego wykorzystania praw, przy czym oferowany sposób zgłaszania musi uwzględniać dobrowolne standardy i obowiązujące praktyki. EKES aprobuje możliwość odmówienia przyjęcia zgłoszeń dokonywanych z użyciem zamkniętego formatu, jeżeli dana organizacja dopuściła dokonywanie zgłoszeń z użyciem uznanego standardu elektronicznej wymiany danych.

4.16 Komitet podkreśla, że stosowanie standardów otwartych i wolnych, także w odniesieniu do wystawiania faktur drogą elektroniczną (art. 25), stanowiłoby rozwiązanie właściwe i akceptowalne w każdych okolicznościach, co należałoby uściślić we wniosku.

4.17 EKES popiera określone w art. 25 wymogi w zakresie wystawiania faktur, dotyczące dokładności i terminowości (warunek dotyczący wystawiania faktur niezwłocznie po wykorzystaniu licencji wieloterytorialnej), jak również obowiązek udostępnienia dostawcom środków odwoławczych w przypadku zastrzeżeń odnośnie do poprawności faktur. Płatności na rzecz podmiotów praw autorskich muszą być dokonywane zgodnie z kryteriami dokładności i terminowości (art. 26). EKES aprobuje szczegółowe wymogi dotyczące informacji podawanych podmiotom praw autorskich przy dokonywaniu płatności, jak również uzasadnieniu pobranych kwot.

4.18 EKES popiera też przepisy art. 27, 28 i 29 („Obowiązek reprezentowania innych organizacji zbiorowego zarządzania w przypadku licencji wieloterytorialnych”), umożliwiające organizacji zbiorowego zarządzania, która nie udziela ani nie oferuje udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów należących do jej własnego repertuaru, zwrócenie się do innej organizacji zbiorowego zarządzania, która spełnia wymogi określone w dyrektywie, z wnioskiem o zawarcie z nią umowy o reprezentacji w celu reprezentacji tych praw.

4.19 Komitet zwraca się o uściślenie, czy w okolicznościach przewidzianych w art. 29 ust. 1 zachodzi obowiązek przyjęcia zlecenia do reprezentacji.

4.20 EKES aprobuje też przepisy dotyczące udzielania licencji wieloterytorialnych zawarte w art. 30 („Dostęp do licencji wieloterytorialnych”), art. 31 („Udzielanie licencji wieloterytorialnych przez podmioty zależne organizacji zbiorowego zarządzania”) i art. 32 („Warunki udzielania licencji dostawcom usług internetowych”).

4.21 Komitet wyraża zgodę na odstępstwo (art. 33), zgodnie z którym wymogi określone w tytule III nie mają zastosowania do organizacji zbiorowego zarządzania, które udzielają – na zasadzie dobrowolnej konsolidacji wymaganych praw – licencji wieloterytorialnej dotyczącej praw do utworów na internetowym polu eksploatacji, niezbędnej nadawcy do wykorzystania tych utworów w programach radiowych lub telewizyjnych.

Bruksela, 12 grudnia 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
